

Nyilas Atilla

A Túra

[„És az Íge testté lett és lakozék mi közöttünk”
(Ján. 1,14)]

2006 első felében megjelent a hetedik kötetem,
címe: Túra. Hátizsákkal, galambszürke kabátban
két körfrizurás, szőkésbarna fiú
barangolt a hegyekben, óriás fennsíkokon,

verőfényes téli időben, hideg tisztaságban,
irdatlan hófehér felhők alatt, elhagyatva,
mintha megszakadt volna egy fontos kapocs —
felhők, fennsík egyként ezt támasztották alá,

nem beszélgettek, mégis nagyon együtt voltak,
közös ügyben jártak, meg-megállva
kilométerköveknél, jelzőkaróknál, ősi fáknál,
mindegyiken egy-egy vers,

de nem papíron, kitűzve, hanem az anyagukban,
és nem beléjük vésve, hanem akárha
eredendően ők maguk lennének az a vers,
a fiúk tökéletes szinkronban olvasták,

világos, érdekes, felszabadító poémák,
szabad áramlásúak, mint fönt a felhők,
azonban az egyikkel, amely egy szikladarab,
tudták, különösen vigyázni kell,

ahogy nézték, közben már mehetnéjkük volt,
taszította őket a gyökere, lényege,
mégis érezték, csak azzal együtt teljes a könyv:
megtettesült verseivel maga a táj —

„Amikor fölbredtem, még megvolt négy sor,
ám délutánra az is elszállt. Na, akkor valamikor,
valahogy, valameddig, valamiért, valahol
beszélhetnénk a tervezett útról.”

Katonavonat

*Nyitott vonaton, vagon tetején
vagy teherautó platóján utazom.
Félig ülök, mellettem-fölöttem
fegyveres, talán golyószóróval.
A velünk párhuzamosan haladó
szerelvényen egykori egységem,*

*öregkatonák és a velem együtt
bevonult „táposok” vegyesen,
összesen körülbelül tizenöten,
nem látom közöttük magamat.
A fegyveres alighanem végezni
készül mindegyikükkel, ámbár*

*nem világos, robbantás révén,
vagy egyesével szedné le őket,
mindenesetre figyelmeztetnem
kell húsz év előtti bajtársaimat,
fölhívni vagy -hívatni, értesíteni
családjukat a veszélyről, sorra*

*zakatolnak elő a nevek, s hogy
ki hol lakik: Debrecen, Kiskun-
félegyháza, Cegléd, Budapest,
de egyikük számát sem találom
a mobilom telefonkönyvében —
és közben le is merülök teljesen.*